Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paşti, a sfântului apostol Toma

Iară şi iară te cuprind cu duh de înviere, poporul Meu Ierusalim, luat din neamul român pentru ca să-Mi fii popor. Mi-e dor de duh de înviere în om, tată. Mi-e dor de Dumnezeu în om, poporul Meu. Multe minuni am făcut Eu, Domnul, în faţa ucenicilor Mei acum două mii de ani, şi cartea nu le-a putut lua pe toate, dar le-au luat în ei ucenicii Mei, şi numai aşa am putut să-i ţin Eu pe ei ai Mei, martorii Mei cei de atunci. I-am îmbrăcat apoi în Duhul Sfânt, căci Eu Mă dusesem la Tatăl, şi i-am pus pe ei să lucreze în numele Meu pe mai departe peste neamurile pământului, şi aşa i-am iubit Eu pe ei până la sfârşit, iar ei lucrează tainic peste oameni până la sfârşitul timpului, precum şi Eu lucrez, căci toţi cei ce trăiesc în Mine sunt vii şi lucrători în vecii vecilor precum Eu sunt. Amin.

Hristos a înviat, poporul Meu! Te hrănesc cu duhul învierii, tată. Mă fac cuvânt la izvor şi-ţi trimit hrană ca să ai, dar nu uita că Eu când le-am dat ucenicilor Mei hrană de Duh Sfânt şi dar împărţitor, le-am spus să propovăduiască Evanghelia Mea, lucrarea Mea în mijlocul oamenilor, avându-i pe ei martorii Mei. Aşa trebuie să faci şi tu, tată, că mare a fost lucrarea Mea cu tine şi mereu te-am hrănit cu Duhul Sfânt, poporul Meu. O, celor ce le-au plăcut să trăiască pe spinarea Mea sub numele de slujitori ai lui Hristos pe pământ între oameni Mi-au apăsat mereu calea şi pe cei de pe cale ai Mei, aşa cum s-a petrecut şi cu poporul lucrării Mele de azi, cu tine, tată, cel credincios al Meu. Mereu au căutat să găsească vină preoţii, mereu au lucrat ei aşa peste cei care păzeau poruncile Mele, şi aşa au făcut şi azi în vremea lucrării Mele cea de cincizeci de ani în mijlocul neamului român.

Eram pe pământ cu ucenicii Mei din loc în loc şi lucram lucrări minunate şi aflau de peste tot mulţimile, dar preoţii şi căpeteniile de peste oameni aveau grijă mare să-Mi găsească mereu vină. Mulţimile însă veneau şi tot veneau după Mine cu toate durerile lor, şi ieşeau durerile din ei şi ieşeau duhurile rele din oamenii ţinuţi de ele, căci şi atunci lumea toată zăcea în cel viclean ca şi acum, dar preoţii şi căpeteniile n-au putut să se liniştească şi, încet, încet, M-au pedepsit apoi cu moartea şi au pus lespede de piatră grea peste mormântul Meu, peste trupul Meu cel dumnezeiesc şi n-au ştiut să gândească, bieţii de ei, că plata semeţiei şi a măririi deşarte este dureroasă şi ruşinoasă apoi.

Vai celor ce se gândesc la ei numai pentru viaţa aceasta, care trece ca paiul, care trece ca lumea şi vai celor ce nădăjduiesc în Mine numai pentru viaţa lor cea de pe pământ, căci aceia se păcălesc amar prin acest păcat! La fiecare pas, la fiecare om văd Eu aşa şi nu mai pot să-l iau pe cel credincios şi să-l am martor al Meu de aproape şi să-l am lucrător al Meu apoi aşa cum i-am avut pe ucenicii Mei cei de atunci, pe care i-am luat din neamul lor, din locul lor şi i-am strămutat în Mine şi M-am arătat cu ei şi i-am păzit de cel viclean, care caută mereu pe toate căile lui să Mi-i strămute spre înapoi pe cei ce scapă spre Mine cu viaţa lor.

O, poporul Meu, te hrănesc mereu cu Duhul Sfânt, cu duhul învierii, tată, ca să prinzi putere pentru împărăţia Mea în tine, dar pe ea trebuie s-o pricepi bine, s-o înveţi mereu, mai ales acum când Eu vin mereu pe pământ cu duhul naşterii din nou a lumii, când Eu dau să-l fac pe om să moară pentru el însuşi şi să se nască din Mine, din cuvântul Meu de azi, cu care Mă slăvesc peste om pentru ca să se nască iarăşi omul şi să fie de sus omul şi nu din cele de jos, căci jos e jos, nu e sus, iar Eu sunt Cel de sus.

O, ascultă-i tu, poporul Meu, pe cei cu Duhul Meu în ei pentru tine şi nu vei greşi, tată, ci vei fi poporul Meu cel întărit pe calea Mea, căci ei ştiu să-Mi lucreze omul, şi de aceea i-am ales şi ţi i-am dat în dar, şi, iată, fericiţi vor fi cei ce se dau lor pentru calea cea cu Mine, căci aceştia

ştiu să-Mi lucreze omul, numai să-Mi fie omul credincios, şi să fie mort pentru sine ca să fie credincios, şi să fie viu pentru Duhul Meu Cel din cer, căci mintea omului stă împotriva Mea în om.

O, este scris în Scripturi că: *«Domnul va da cuvânt celor ce vestesc cu putere multă»*, şi iată această Scriptură împlinită, poporul Meu. Umileşte-te mereu şi vino la făcut, tată, că e vremea înnoirii a toate cele ce vor rămâne cu Mine şi cu tine, numai să te lupţi să fii al Meu, poporul Meu. Iată, dau să vină să te vadă cei ce cred în Mine şi în cuvântul Meu de azi şi în tine, şi aceştia trebuie povăţuiţi spre viaţa Mea în ei şi aceştia trebuie să înveţe taina cuvintelor Mele cu tine, şi să vină sfioşi dacă vin, şi să vină înnoiţi, tată, că dacă vin aşa cum stau ei nu le face bine o aşa venire.

O, nu se poate omul dezlipi de lume şi de mersul cu lumea. Zice omul că nu are ce mânca dacă s-ar dezlipi de trupul lumii, de oamenii păcătoşi, care n-au teamă de sfârşitul lor cel fără Dumnezeu. O, decât să mănânci moarte, omule, din mâna celor ce lucrează numai păcatul şi slava cea trecătoare, mai bine hrăneşte-te cu duhul credinţei şi cu slava lui apoi. Mai bine este să iubeşti sărăcia şi puţinul din toate cele ce-ţi trebuiesc mântuirii decât să stai cu duhul şi cu trupul lumii şi în obiceiurile cele lumeşti, în care oamenii timpului stau. Cei ce se nasc din Mine sunt cei frumoşi şi sunt fără de trecut apoi, dar cei ce stau în timp stau în cele trecătoare şi le lucrează, iar ele îi lucrează pe ei. Ucenicii Mei n-au mai făcut aşa, ci ei pătrundeau cu Evanghelia învierii Mele între oameni şi îi strămutau pe oameni întru împărăţia Mea, dar şi ei, ca şi Mine, găseau greu loc în om, căci în lumea aceasta nu poate omul să fie al Meu după poruncile Mele, că lumea aceasta are multe porunci peste oameni, şi oamenii nu se pot împărţi ca să fie şi cu Mine, căci Eu, Domnul, sunt Cel sfânt, şi acest cuvânt este mare şi pentru om când omul voieşte şi el să fie. Apostolul Toma a fost atât de dornic să Mă cuprindă cu privirea lui şi apoi cu mâna lui spre mărturia învierii Mele şi multă înţelepciune nouă a pătruns în el în vremea cât Mi-a fost ucenic, şi apoi a stat cu mărturia Mea în el martor al învierii Mele înaintea oamenilor, lăsând peste pământ adevărată Evanghelia Mea şi s-a dovedit al Meu acest ucenic, căci Eu sunt Cel ce sunt, şi acest cuvânt este adevărat şi pentru cel ce voieşte să fie asemenea Mie, aşa cum Toma s-a dovedit a fi, iar când M-a mărturisit pe Mine el s-a mărturisit şi pe sine întru Mine, căci puterea Mea era în el şi cu ea lucra înaintea oamenilor spre mărturia Mea.

Eu sunt Cel ce sunt, poporul Meu. O, să fii, tată, ucenicul Meu. Cu credinţa ta şi cu fapta ei să fii tu martorul Meu, şi fii bine atent la ce-ţi spun, ca să nu zici că e fapta ta, ca să nu cazi în păcatul semeţiei apoi. Credinţa este de la Dumnezeu în cel de care Dumnezeu Se îndură, iar faptele ei sunt tot de la Dumnezeu în cel care a găsit îndurare de la Dumnezeu.

O, poporul Meu, fapta credinţei nu e fapta ta, ci e fapta darului lui Dumnezeu, Care Se îndură de tine. Fii umilit, tată, că numai în cel umilit nu poate lucra lucrarea lui satan. Nu poate, tată, lucra satana în cel umilit şi liniştit cu dorirea. Când Eu eram drept, mâniindu-Mă pentru lucrul satanei cuibărit în om, eram plin de umilinţă, căci altfel n-aş fi scos demonii din cei cuprinşi de demoni. Eram plin de umilinţă când îl umpleam pe om de credinţă în Dumnezeu prin faptele minunate ce le săvârşeam peste cei robiţi de satana, şi iată, îţi spun un păcat al tău, măi tată: când tu azi spui omului păcătos minunea lucrării Mele cu tine, şi el crezând nu poate să se lase de lume şi de trup şi de sine, aceasta se întâmplă pentru că tu ai semeţie şi nu umilinţă când stai cu lucrarea Mea în mână ca să-l lucrezi pe cel păcătos cu ea. învaţă, tată, de la Mine lucrarea cea cu rod sfânt pentru tine şi pentru om. învaţă, poporul Meu, lucrul umilinţei, care nu se mânie din om decât împotriva lucrării demonilor din om. Adu-ţi aminte că Eu când le spuneam demonilor să iasă din cei cuprinşi de demoni vorbeau frumos demonii cu Mine şi Mă mărturiseau când vorbeau, fiindcă demonii slăbesc în faţa umilinţei din om şi se supun şi se smeresc ieşind. Amin.

Luaţi faţa Mea, luaţi lucrarea Mea cea cu umilinţă în voi, fiilor. Hristos a înviat, măi fiilor! Aşa să fiţi şi voi, tată. Mărturisiţi învierea Mea în voi, că iată ce-Mi face omul pe pământ: Mă

ţine sub lespede rece omul, tată. Acum două mii de ani poporul evreu Mi-a pus piatră grea peste trupul Meu cel jertfit pentru om pe cruce, iar omul care se dă credincios Mie acum şi merge să se împărtăşească cu Hristos la preot Mă ţine sub lespede de carne, căci trupul omului nu numai că nu se face ca Mine, dar Mă şi ţine sub lespede rece şi nu Mă arată înviat, ci pedepsit în el Mă ţine omul, tăcut şi nelucrător şi neluminos, iar dacă mai spune altui om despre Mine, e plin de semeţie omul. Omul are pe el semnul semeţiei prin lipsa umilinţei în lucrarea lui de om şi nu poate să se lase biruit de umilinţă, dar Eu vin din cer ca să-l învăţ pe om taina învierii lui.

Hristos a înviat, poporul Meu! învaţă, tată, peste tine Evanghelia învierii Mele şi puterea ei apoi. Apleacă-te spre învăţătură şi spre facere apoi, căci scris este: *«Domnul va da cuvânt celor ce vestesc cu putere multă»*, şi aceştia te vor umbri şi te vor învăţa. Umileşte-te mereu şi vino la făcut, poporul Meu, că e vremea înnoirii a toate, tată.

Hristos a înviat, Ierusalime nou! Vin curând şi iarăşi te voi învăţa taina credinţei. învăţătură nouă voi slobozi peste tine, «ploaie îmbelşugată va da Dumnezeu, şi moştenirea Sa cea istovită Şi-o va întări El», precum este scris. Amin.

Pace ţie, poporul Meu! Voiesc să-i povăţuiesc spre cale cu mers sfânt şi pe cei ce dau să vină să te vadă pe tine în sărbători şi să audă de la Mine glasul cel din mijlocul tău cuvântător peste om, că iată, omul care nu se dă cu totul lui Dumnezeu când îl află pe El lucrând şi aşteptând, nu are cine să-l înveţe pe el puterea Mea cea din om, care lucrează apoi pentru el. Dacă omul nu-Mi dă Mie locul puterii în el, nu poate omul pentru calea cea cu Dumnezeu pe pământ. Face ce face omul şi se întâlneşte tot cu sine când dă să vină după Mine, căci omul e cuprins de multe plăceri, de multe slăbiciuni şi de aceea trebuie învăţat omul dacă vine.

Hristos a înviat, poporul Meu. Iar omul cel credincios trebuie să înveţe învierea Mea în el, ca să fie adevărat cuvântul gurii lui când el vesteşte unul peste altul vestea învierii Mele.

Pace ţie, Ierusalime! Peste şapte zile iarăşi voi sta cu întâlnire între Mine şi tine, între Mine şi om, şi Mă voi slăvi cu duhul umilinţei Mele şi cu duhul învierii Mele şi Mă voi vesti Domn şi Dumnezeu, Om adevărat şi Dumnezeu adevărat, şi voi veni cu ucenicii şi cu uceniţele învierii Mele, şi voi veni cu cei ce M-au condamnat de moarte şi M-au răstignit şi vom mărturisi vremea cea de atunci şi-i vom învăţa şi-i vom hrăni pe cei adunaţi la izvor. Amin, amin, amin.

21-04/04-05-2008